

II Księga Królewska

Rozdział 25

1. I odstąpił Sedekiasz od króla Babilońskiego. I zstało się roku dziewiątego królestwa jego, miesiąca dziesiątego, dziesiątego dnia miesiąca, przyciągnął Nabuchodonozor, król Babiloński, sam i wszystko wojsko jego, do Jeruzalem i obiegli je, i pobudowali około niego szance. 2. I zamknięte jest miasto, i oblężone aż do jedennastego roku króla Sedekiasza. 3. (Dziwiątego dnia miesiąca) i zamógł się głód w mieście, i nie było chleba ludowi ziemie. 4. I przełomiono miasto, i wszyscy mężowie waleczni uciekli w nocy drogą bramy, która jest między dwoistym murem i ogrodem królewskim (a Chaldejczycowie leżeli wkoło miasta). Uciekł tedy Sedekiasz drogą, która wiedzie na pola pustynie. 5. A wojsko Chaldejskie goniło króla i pojмали go na równinie Jerycho, a wszyscy żołnierze, którzy przy nim byli, rozpierzchnęli się i opuścili go. 6. Pojmawszy tedy króla, przywiedli do króla Babilońskiego do Reblata, który mówił z nim sąd. 7. A syny Sedekiaszowe przed nim pobił i oczy jego wyłupił, i związał go łańcuchami, i przywiódł do Babilonu. 8. Miesiąca piątego, siódmego dnia miesiąca, ten jest rok dziewiętnasty króla Babilońskiego, przyjechał Nabuzardan, hetman wojska, sługa króla Babilońskiego, do Jeruzalem. 9. I spalił dom PANSKI i dom królewski, i domy Jerozolimskie, i wszelki dom spalił ogniem. 10. A mury Jerozolimskie wokoło rozwaliło wszystko wojsko Chaldejskie, które było z hetmanem żołnierzów. 11. A ostatek ludu, który był w mieście został, i zbiegi, którzy byli zbiegli do króla Babilońskiego, i inne pospólstwo, przeniósł Nabuzardan hetman wojska. 12. A z ubogich ziemie zostawił winiarze i oracze. 13. A słupy miedziane, które były w kościele PANSKIM, i podstawki, i morze miedziane, które było w domu PANSKIM, połamali Chaldejczycy i przenieśli wszystkę miedź do Babilonu. 14. Garnce też miedziane, i tace, i widły, i kubki, i moździerzyki, i wszystko naczynie miedziane, którym służono, pobrali. 15. Ktemu kadzidlnice i czasze, które złote, złote, a które srebrne, srebrne, pobrał hetman wojska; 16. to jest słupy dwa, morze jedno i podstawki, które był sprawił Salomon w kościele PANSKIM: nie było wagi miedzi wszystkiego naczynia. 17. Ośmnaście łokiet na wwyż miał słup jeden, a Kapitellum miedziane na sobie trzy łokcie na wwyż, i siatka, i granatowe jabłka na Kapitellum słupa, wszystko miedziane: podobne ochędóstwo miał także słup drugi. 18. Wziął też hetman wojska Saraja, kapłana pierwszego, i Sofoniasza, kapłana wtórego, i trzech odźwiernych. 19. I z miasta rzezańca jednego, który był przełożon nad mężami wojennymi, i pięć mężów z tych, którzy stawali przed królem, które znalazł w mieście, i Sofera, hetmana wojska, który ćwiczył nowe żołnierze z ludu ziemie, i sześćdziesiąt mężów z pospolitego człeka, którealeziono było w mieście. 20. Które wzięwszy Nabuzardan, hetman żołnierzów, wiódł do króla Babilońskiego do Reblata. 21. I pobił je król Babiloński, i zamordował ich w Reblacie w ziemi Emat. I przeniesion jest Juda z ziemie swej. 22. Nad ludem lepak, który został w ziemi Judzkiej, który był zostawił Nabuchodonozor, król Babiloński, przełożył Godoliasza, syna Ahikam, syna Safanowego. 23. Co gdy usłyszeli wszyscy hetmanowie żołnierscy, sami i mężowie,

którzy z nimi byli, to jest, że król Babiloński postanowił Godoliasza, przyszedł do Godoliasza do Masfa: Ismael, syn Nataniasza, i Jehanan, syn Karee, i Saraja, syn Tanehumet, Netofatczyk, i Jezoniasz, syn Maachaty, sami i towarzysze ich. **24.** I przysiągł Godoliasz im i towarzyszom ich, mówiąc: Nie bójcie się służyć Chaldejczykom, mieszkajcie w ziemi a służcie królowi Babilońskiemu, a będzie wam dobrze. **25.** I zstało się miesiąca siódmego, przyszedł Ismael syn, Nataniaszów, syna Elisama, z nasienia królewskiego, i dziesięć mężów z nim, i zabili Godoliasza, który też umarł; ale i Żydy, i Chaldejczyki, którzy z nim byli w Masfa. **26.** I powstawszy wszytek lud, od małego aż do wielkiego, i hetmanowie żołnierzów poszli do Egiptu, bojąc się Chaldejczyków. **27.** I zstało się roku trzydziestego siódmego przeprowadzenia Joachina, króla Judzkiego, miesiąca dwunastego, dwudziestego i siódmego dnia miesiąca, podniósł Ewilmerodach, król Babiloński, roku, którego był począł królować, głowę Joachina, króla Judzkiego, z więzienia. **28.** I mówił do niego łaskawie, i postawił stolicę jego nad stolicą królów, którzy byli z nim w Babilonie. **29.** I odmienił szaty jego, które miał w ciemnicy, i jadał chleb zawsze przed obliczem jego po wszystkie dni żywota swego. **30.** Obrok mu też naznaczył bez przestanku, który mu też dawano od króla na każdy dzień po wszystkie dni żywota jego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.